

Chương 1: Thanh âm kỳ quái

Ngày mùa hè nắng hè chói chang, phim trường.

Lâm Yên đang đội nắng chạy tới đoàn phim.

Đối diện trên màn hình lớn trên lầu cao, hiện tại đang phát tin tức kinh tế tài chính chấn động gần đây.

“Ông trùm tập đoàn kinh doanh đa quốc gia JM, tổng giám đốc điều hành Bùi Duật Thành bệnh tình nguy kịch hư hư thực thực”

Lâm Yên liếc mắt một cái, trên tin tức lại tuôn ra một tấm ảnh của Bùi Duật Thành.

Như là chụp lén ở bệnh viện.

Phòng bệnh cao cấp rộng rãi sáng ngời, đang nằm một người đàn ông vô cùng tuấn mỹ.

Người đàn ông có một khuôn mặt có thể nói hại nước hại dân, ngũ quan tinh xảo hoàn mỹ giống như bàn tay thượng đế tạo nên, khuôn mặt kia giống như rừng sâu cách một đám sương, cho người ta một loại cảm giác lạnh lạnh xa cách.

Thật kỳ quái!

Rõ ràng cô cũng không quen biết người đàn ông này, lại bỗng nhiên sinh ra một cảm giác cực kỳ quen thuộc.

Lâm Yên lắc lắc đầu, cô đều đã ốc còn không mang nổi mình ốc, làm sao còn có tinh lực đi quan tâm sống chết của người khác.

Gân đây đâu óc cô có chút không rõ ràng lắm, thường thường sẽ đứt gãy, giống như còn có thể nghe thấy một thanh âm xa lạ đang nói chuyện, ong ong ong, rất nhiều lần lúc ở phim trường thất thân bị đạo diễn mắng.

Nhìn gân tới thời gian thử vai, Lâm Yên vội vàng cầm hồ sơ của mình chen vào đại sảnh thử vai.

“Chào đạo diễn, tôi tên Lâm Yên.....”

Lâm Yên mới vừa mở miệng, đã bị đạo diễn cắt lời: “Chờ một chút, Lâm Yên?”

Lâm Yên gật đầu, “Vâng.”

Tên này cũng không đặc biệt, vẻ mặt của đạo diễn lại làm cho Lâm Yên có dự cảm không tốt.

“Lâm tiểu thư, cô vẫn là tìm nhà khác thử xem đi!”

Lâm Yên nhú mày: “Là đạo diễn tuyển vai để cho tôi tới, hẳn nói.....”

Đạo diễn trực tiếp cắt lời cô: “Xin lỗi, Lâm tiểu thư, chúng tôi không muốn chọc phiền toái, mời cô thông cảm.”

Lâm Yên trong lòng nghi ngờ, nhú mày rời đi.

Sau đó, cô liên tiếp chạy vài đoàn phim thử vai, vết thương cũ trên đùi cũng bắt đầu đau đớn. Kết quả, đều không ngoại lệ, đối phương ngay cả cô diễn đều không xem liên từ chối.

Lâm Yên thể xác và tinh thần đều mệt mỏi, thân sắc chết lặng bị đám người rộn ràng nhốn nháo đung tới đung lui.

Vì cái gì?

Vì cái gì cô đều nhường nhịn như vậy, đối phương lại muốn bức bách lặp đi lặp lại nhiều lần?

Lâm Yên run rẩy lấy di động ra, gọi ra ngoài một dãy số.

“Lâm Thư Nhã, là cô làm cho tất cả đoàn phim đều từ chối nhận hồ sơ của tôi?” Lâm Yên chất vấn ở đầu kia điện thoại.

Đầu kia điện thoại truyền đến một tiếng cười khê: “Ai nha, tôi tưởng là ai chứ! Đây không phải chị gái tâm cao khí ngạo của tôi sao? Như thế nào, mấy nhân vật bộ phim nhỏ, cũng đáng để chị nổi giận?”

“Lâm Thư Nhã, cô không cần âm dương quái khí như vậy, thân phận người thừa kế Lâm gia đã cho cô, Hàn Dật Hiên tôi cũng không cần, cô tốt cuộc còn muốn như thế nào nữa?”

“Ha ha, chị gái, chị có phải nghĩ sai cái gì không? Tôi vốn dĩ chính là người thừa kế hợp pháp của Lâm gia, anh Dật Hiên cũng là hãn chủ động thổ lộ với tôi, tại sao trở thành chị gái làm?”

Lâm Thư Nhã nói xong, nhẹ giọng cười nói: “Ngượng ngùng nha chị gái, hôm nay anh Dật Hiên muốn mừng sinh nhật cho tôi, không rảnh nói nhảm với dân thất nghiệp lang thang như chị”

Lâm Yên còn muốn nói nữa, liên chỉ nghe bên Lâm Thư Nhã truyền đến một giọng nam quen thuộc: “Thư Nhã, là ai vậy?”

Lâm Thư Nhã hờn dỗi: “Anh Dật Hiên, là chị gái gọi điện thoại tới, đến bây giờ chị ấy còn đang oán em, nói là không thể tới mừng sinh nhật cho em.....”

Không muốn tiếp tục nghe nữa, Lâm Yên treo điện thoại trước.